

מ"ת 12172/08/15 - אמיר פרץ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 12172-08-15 מדינת ישראל נ' פרץ(עציר)

בפני כב' סגנית הנשיא, השופטת אילת דגן
המבקש
- נ ד -
המשיבה
מדינת ישראל

החלטה

1. הנאשם עותר כי בית המשפט יורה על גילויין של ראיות אשר לגביהן הוצאה ע"י השר לבטחון פנים תעודת חסיון, בהתאם לסמכותו לפי סעיף 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש] התשל"א -1971.
לטעמו, מדובר בראיות שיש בהן כדי לסייע להוכחת חפותו בתיק פלילי 12186-08-15 בבית משפט שלום בחיפה. תעודת החסיון והפרפרוזות צורפו לבקשה כנספחים א/5-1 בהתאמה.
2. בעתירתו מבקש הנאשם להורות על הסרת החסיון בנוגע למידעים שלהלן:
 - א. זהות המקורות שמסרו ידיעות מודיעיניות שמספרן 15-0087-440 ; 14-0533-248 ; 15-0107-619 ; וכן את המסמך המסומן ע/1.
 - ב. חשיפת תוכנם המלא של מסמך ע/1 ואת החלק החסוי בידיעה 15-0087-440.
 - ג. חשיפת יום ושעת מסירת המידע בנוגע לידיעות 15-0107-619 , 15-0087-440 , ו-14-0533-248.לחילופין עותר הנאשם לצמצום הבקשה באופן שתיחשף זהות המודיעים שבאותם מידעים, בשל העובדה שמסרו מידע שגוי, שהוביל בתורו לקונספציה מוטעית עליה מבוסס האישום.
3. העותר טוען, כי בבוא בית המשפט להכריע בבקשה, עליו לאזן בין האינטרס של הגנה על שלום הציבור, לבין עשיית משפט צדק. לטענתו, הראיות החסויות עשויות לעורר ספק סביר באשמתו של הנאשם על רקע כלל הראיות המוצגות בתיק, ומן הדין לחושפן במלואן.
עוד הוא טוען, כי בין יתר השיקולים, איחור בהגשת תעודת חסיון, כפי שקרה בענייננו, עשוי לפעול לקבלת

הבקשה לחשיפת מידע.

באופן קונקרטי טוען הנאשם, כי בבסיס הגנתו עומדת הטענה שהחומרים שנמצאו הינם שלו ולשימושו העצמי והחומרים המצויים בכדורים נקנו באופן חוקי מבית מרקחת. עוד הוא טוען, כי בעניין החומר העיקרי שנמצא (36 ק"ג של חומר צמחי), זה אינו מוגדר בפקודת הסמים והעותר אמר מהיכן נקנה החומר, למי מכר ואיזה שימוש היה לקונה בחומר זה. לטענתו, כיוון זה של הגנתו לא נחקר עד תום וחסרות ראיות שלטענת הנאשם פועלות לטובתו וצריכות להמצא בתיק, אך אינן נמצאות באופן תמוה.

לטענתו, תמצית המידע בנספח א' מדברת על כך שהעותר רוכש סמים מאדם מסוים ופועל למכירתם ובנספח ב' כי מדובר בעותר המייצר סמים בעצמו. מידעים אלה ניתנו בהפרש של חודש אחד מהשני, ולא ברורה מהימנותם של המידעים, שכן אם העותר הוא יצרן סמים, כיצד זה הוא קונה את החומרים מסוחר אחר. עוד הוא טוען, כי נספח א' שהינו תמצית מידע המעלה תהיה שמא משהו אחר סיפק מידע, עברייני בעצמו, ואיזו תמורה קיבל עבור המידע ומדוע אינו מופיע בכתב האישום ביחד עם העותר.

בסיכומי של דבר טוען העותר כי בהתאם למידעים שנתקבלו ועל מנת להצדיק את תשומות המשאבים שהושקעו בחקירה, מיקדו החוקרים את החקירה תוך התעלמות מראיות ותוך שבנו קונספציה שגויה.

4. המשיבה מתנגדת לבקשת העותר, בטענה כי המידעים שהסרת חסיונם מבוקש אינם תורמים בכל דרך להגנת הנאשם, ומצד שני חשיפת זהות המודיעים והתכנים החסויים, עלולה לפגוע באינטרס הציבורי באופן שהחשיפה עלולה לפגוע במקורות מידע וביכולת איסוף חומר מודיעיני על עבריינים בכלל ובפרט בענייננו.

לטענתה, המידעים המודיעיניים לא מהווים ראיה קבילה וממילא לא ניתן לעשות בהם שימוש. בכל מקרה, מידעים אלה שהמאשימה כלל לא מסתמכת עליהם, היו עשויים רק לסבך את העותר יותר, שעה שבסופו של יום כתב האישום הוגש באופן מצומצם יותר, היינו לא על עבירה של סחר בסמים, אלא על ייצור, הכנה והפקה של סמים והחזקה שלא לצריכה עצמית.

5. אשר למידעים המלאים עצמם, התקיים דיון במעמד צד אחד ואלה הוצגו לבית המשפט במלואם, תוך שהוצגה לבית המשפט זהות המודיעים בכל מידע ומה הסיבות לבקשה לאי חשיפת זהותם, יום ושעת מסירת המידעים. ביחס לדיון זה נערך פרוטוקול. המידעים המלאים צורפו וסומנו במ/1 והפרוטוקול עם המידעים הוכנס למעטפה סגורה, הוא סודי וישמר בכספת בית המשפט.

6. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ביחס למצב המשפטי ויישומי על המקרה שלפנינו ותוך שעיינתי במידעים עצמם, דין הבקשה להדחות, הן בלבושה הרחב והן בבקשה החליפית המצומצמת.

7. סעיף 45 קובע בהאי לישנא: **"אין אדם חייב למסור ובית משפט לא יקבל, ראיה אם שר הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בעניין ציבורי חשוב אלא אם כן מצא בית**

המשפט הדין בדבר, על פי עתירת בעל דין המבקש גילוי הראיה, כי הצורך לגלות לשם עשיית צדק עדיף מן העניין שיש לא לגלותה".

בב"ש 64/87 **וענונו נ' מדינת ישראל** פ"ד מא(3), 533, נקבע כי עצם חתימת השר על התעודה מקימה חזקה שפרסום החומר עלול לפגוע באינטרס עליו באה התעודה להגן.

חזקה זו לא נסתרה.

8. הרציונאל לחסיון על מידעים מודיעניים מסוימים הוא בשל הכורח של המשטרה לאסוף ידיעות שאם מוסריהם יחשפו, תחסם הדרך להמשך השגת ידיעות מאותם מודיעים, כמו גם תסכן אותם באופן אישי לאחר שמסרו מידע על עבריינים, וראה ע"פ 1335/91 **אבו פאדה נ' מדינת ישראל** פ"ד מו(2), 120; 383/71 **יהודאי נ' מדינת ישראל** פ"ד כו(1), 273.

9. לטעמי, המאשימה עמדה בחובה המוטלת עליה בכך שחשפה את כל החומר הרלבנטי ואף הוסיפה וחשפה חומר מודיעיני שאינו רלבנטי, עת העבירה לעותר את המידעים תוך חסיון על שמות המודיעים, ימים ושעות מסירת ההודעה, ופרפרזה למסמך ע/1: "מידע על מקום המצאו של החשוד".

10. צודקת המשיבה בטענתה כי המידעים (ואין חשיבות כרגע למידת מהימנותם), מצביעים על ידיעות כאלה ואחרות, לפיהן הנאשם סוחר בסמים, ברם בסופו של יום כתב האישום הוגש על עבירות חמורות פחות שאינן כוללות סחר, והתשתית הראייתית היא גלויה לנאשם ומתבססת רק על הראיות הקבילות. כך, מדובר בחומרים המפורטים בכתב האישום שאין חולק שנמצאו בבית העותר והוא אף מודה כי חומרים אלה שייכים לו וכי החזיק בהם לשימושו העצמי, ומכאן שכל מידע מודיעיני כללי כי הנאשם סוחר מעת לעת בסמים, אינו רלבנטי כלל.

11. גדר המחלוקת יהיה, ככל הנראה ההכרעה בשאלה האם החומרים שנתפסו אצל הנאשם ושייכים לו ושהודה שהוא קנה אותם ושהודה שהוא משתמש בהם, יבססו את העבירות המיוחסות לו ויביאו להרשעתו. אין באישום כל טענה לאינטראקציה סחר עם מאן דהו, ועל כן אין באותם מידעים לא רלבנטיים כדי לסייע לו בכל דרך בהגנתו. נראה כי רצונו לקבל מידעים מודיעניים אלה, נובע ממניעים אחרים, אך אלא, כאמור, לא יביאו לו, לטעמי, כל תועלת להוכחת הגנתו.

אין מדובר בכתב אישום המבוסס על קונספציה כלשהיא, אלא על ראיות ממשיות, גלויות וקבילות, והפרשנות המשפטית שייתן בית המשפט בסופו של דבר לאותם חומרים שנמצאו ואופני השימוש.

לא שוכנעתי, כאמור, כי חשיפת שמות מודיעים שהמידעים שלהם לא משמשים בשום דרך כראיה לביסוס האישום, תועיל לעותר.

מנגד ובאיזון האינטרסים, במסגרת הדיון במעמד צד אחד נחשפתי לשמות המודיעים ולסיבות שבגינן יהיה נכון לחסות את זהותם, ושוכנתי כי בנסיבות העניין יש הצדקה לחיסוי זהותם מחשש לפגיעה במקורות מידע ובטחונם האישי. גם הפרפרזה בעניין מידע על מקום המצאו של החשוד נמסרה ע"י מודיעים שאין כל תועלת בחשיפת שמם ומצד שני עלול להגרם נזק לציבור אם יחשפו מודיעים כאלה ואחרים ובעקבות כך לא יוכלו לספק מידע החיוני למשטרה לפענוח פשעים.

12. אשר על כן, אני דוחה את הבקשה.

המעטפה הסגורה עליה מספר התיק ובתוכה פרוטוקול הדיון במעמד צד אחד ובה המידעים המלאים, יישמרו בכספת בית המשפט בסודיות ולא ייחשפו.

החומר שאינו סודי והושאר לעיוני, ימצא בלשכת העוזרת המשפטית והתביעה תוכל לקבלו שם.

המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים.

**ניתנה היום, כ"ח חשוון תשע"ו, 10 נובמבר 2015,
בהעדר הצדדים.**